

★ VILACUP

Publicació de les CUP del Baix Montseny

2n semestre 2013 núm. 20

La guerra de l'aigua a Palau

Història de l'aigua potable i de reg a Palautordera. De les notes prèvies en l'inici del servei a les propostes de la CUP: l'aigua clara. P. 14

L'hospital, un simple ambulatori

Les retallades en Salut converteixen el que havia de ser un gran i modern hospital en un centre que ara anomenen 'lleuger'. P. 4

El serial de la Policia Local celonina

Una denúncia per consum d'alcohol i un regidor que plega un dia i torna l'endemà. Els nous capítols del xou de la Policia. P. 7

En memòria del santestevenc Joan Serra

El ballarí Joan Serra, impulsor i modernitzador del ball de gitanes de Sant Esteve, va morir el juliol passat. Contraportada

LA LLARGA BATALLA PER L'HABITATGE

Des de la CUP ja fa anys que apostem per una política d'habitatge per a tothom. Mentre els grups polítics que des de sempre s'han repartit el poder (CiU, PSC-PSOE i PP) apuntalaven un seguit de polítiques d'habitatge afavoridores de l'especulació i la bombolla immobiliària, col·lectius com la CUP, V de Vivienda o d'altres van apostar per unes polítiques racionals que obeïen a les necessitats reals d'habitatge i no a l'especulació i la depredació.

En els seus primers anys d'existència, la CUP, tot i no tenir representació al ple municipal, es va centrar en la denúncia de la lògica especulativa dels diferents governs municipals (requalificar per recaptar) i en l'aposta clara per l'accés a l'habitatge dels joves i la gent amb menys recursos econòmics. L'objectiu passava per potenciar el lloguer i la rehabilitació d'habitatges. Una de les eines va ser l'elaboració d'una guia d'habitatge (repartida per tota la població) on es posaven damunt de la taula les tipologies d'ajuts, formes d'assolir-los, etc.

A partir del 2007, al començament de l'actual crisi socioeconòmica, la CUP va aconseguir aprovar al Ple municipal una moció en què s'implementava un recàrrec d'un 50% de l'IBI dels habitatges buits. Malgrat que encara no s'ha aplicat vam situar Sant Celoni en l'avantguarda de les polítiques impositives sobre els habitatges.

També, durant la legislatura passada, la CUP va denunciar la planificació urbanística realitzada durant l'etapa del tripartit i recolzada per CiU. Va denunciar

les penombres existents al voltant del P-16 (zona de l'institut) i la construcció de l'Altrium i va lluitar per desclassificar la Ferreria. El punt culminant d'aquesta oposició a les polítiques de ciment va ser l'oposició a l'ARE. Un projecte faraònic realitzat d'esquena als ciutadans pel govern municipal de CiU i la Generalitat. En aquest cas, els interessos particulars van estar a punt de passar per sobre de les necessitats reals de Sant Celoni. Calien tantes noves residències? Què hauria succeït si s'hagués encetat l'ARE en plena crisi? Finalment, la voluntat popular es va fer sentir mitjançant una consulta popular que la CUP va posar damunt de la taula.

En aquesta segona legislatura, la CUP ha mantingut l'habitatge com un dels seus eixos d'acció. Des del carrer, donant suport a les accions realitzades per la PAH i des de la institució pressionant per activar mesures que facilitin l'accés a l'habitatge. S'ha pressionat per localitzar els habitatges buits de les entitats financeres amb l'objectiu d'aplicar el recàrrec de l'IBI als pisos buits. S'ha interpellat l'equip de govern perquè mobilitzi un milió d'euros destinat a habitatge i procedeixi a comprar-ne per crear un parc d'habitatges socials municipals. I, actualment, s'està treballant per optimitzar el programa de

'lloguer segur' que l'equip de govern ha posat damunt de la taula.

I tot i aquesta feina feta, som conscients que cal continuar. Pel dret a l'habitatge digne i contra els abusos de les entitats financeres i els lobbys empresarials de la construcció, cal perseverar en la batalla. Una batalla que ve de lluny i encara durarà. Per això, seguirem treballant amb les plataformes i moviments socials amb un objectiu ben clar. Perquè el dret a l'habitatge digne sigui una realitat per a tothom.

EL PORTA A PORTA, O LA POR A FER EL PAS ENDAVANT

La decisió del PSC de no apostar per un canvi de model de recollida dels residus evidencia la manca de valentia de l'equip de govern, i perpetua un sistema de recollida que s'ha demostrat com un absolut fracàs al llarg dels darrers 20 anys.

"Compartim que és el millor model i que hem d'anar cap a aquesta gestió dels residus. El que no compartim és la rapidesa amb què vosaltres considereu que s'ha d'implantar. La ciutadania ha d'estar plenament conscienciada i s'ha de fer una campanya prèvia d'educació, si no se'ns pot girar en contra". Amb aquestes paraules, de la regidora socialista Júlia de la Encarnación al passat Ple de l'Ajuntament, l'equip de Govern clausurava definitivament el debat sobre el model de gestió de residus municipals per a aquesta legislatura.

Grans ciutats com Milà i Torí, i Vic molt aviat, tenen el Porta a Porta

Un llarg debat de més de dos anys, recopilant informació, reunint-nos amb tècnics, visitant diferents municipis per conèixer altres experiències, i esperant informes. Dos anys per arribar a la conclusió

que el model de recollida Porta a Porta (PaP) és el millor model de gestió de residus, el més eficient i sostenible ambientalment, però que la ciutadania no està preparada per a un canvi com aquest. I aquesta excusa, l'enèsima, no s'aguanta per enlloc, perquè qualsevol full de ruta per a la implantació d'un sistema de recollida porta a porta parteix d'un intens procés participatiu i de conscienciació ciutadana.

I sí, una nova excusa a la col·lecció. Primer va ser el model urbanístic celoní (17.000 habitants), que no era l'adequat, malgrat que grans ciutats com Milà o Torí l'apliquen. Però clar, ells són italians. Cert, però ara sabem que a Vic (41.000 habitants) l'implantaràn a finals de primavera.

També se'ns deia que el PaP és un model arcaic, i que en plena era de les tecnologies, la feina de separar la merda és cosa de les màquines i no de les persones. Doncs només cal informar-se sobre què està passant amb els moderns ecoparcs metropolitans. Ineficients ecològicament i econòmicament deficitaris.

La Generalitat confirma que el PaP és la millor forma de gestionar la brossa

I, finalment, aquest mes de novembre va arribar l'anhelat informe tècnic. En aquest cas, l'excusa per descartar el PaP va ser el suposat alt cost del servei de recollida i tractament. Un informe que com a CUP no compartim, perquè considerem que parteix d'uns paràmetres esbiaixats i tendenciosos. I pocs dies després vam rebre la prova que ho demostrava. El 7 de novembre el Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya va emetre un comunicat de premsa en què presentava

un estudi que conclouia que el sistema de recollida PaP té el mateix cost econòmic que la recollida en contenidors.

Sant Celoni segueix a la cua en gestió de residus

Des de la CUP fa anys que som conscients que a Sant Celoni tenim un problema amb els residus. Amb uns percentatges de separació encallats a l'entorn del 25%, estem a la cua dels municipis catalans, i molt per sota del 50% que fixava la Generalitat per a l'any 2012. El nostre objectiu no és imposar cap model de recollida. El nostre objectiu és fixar uns criteris quantitius i qualitius, i a partir d'aquí escollir el millor model per assolir-los. I en aquest cas els números no enganyen. El sistema de recollida Porta a Porta s'ha demostrat com l'únic que permet assolir els percentatges de recollida exigits per la Generalitat de Catalunya i la Unió Europea. Un sistema amb uns percentatges de separació entre el 65 i el 85%. Molt lluny del 25% en què ens trobem a Sant Celoni. I l'alternativa són incineradores i abocadors escampats arreu del territori.

Sabem que el camí per implantar el Porta a Porta no serà fàcil. Cal valentia i no tenir por del possible desgast polític que implica un canvi com aquest. Posar els interessos socials i ambientals per davant dels interessos partidistes i dels lobbys del sector. Lamentablement qui ens governa no s'ha vist amb forces per fer-ho. Nosaltres, la CUP, seguim disposats a fer aquest pas endavant.

1 ANY DE L'ENTRADA DE LA CUP AL PARLAMENT

Aquests dies tocaria fer una valoració de com ha anat el primer any de l'entrada del cavall de Troia al Parlament. D'aquells tres parlamentaris i els seus més de 120.000 soldats. Al llegir una part de la *Carta a en David Fernández*, d'Albert Om, es desprèn una mena de sensació d'allò que podríem dir: ei, que ens entenen. No va ser una decisió gens fàcil. Però el missatge era clar: entrar en les dinàmiques institucionals d'un monstre polític com és el Parlament sense allunyar-nos de l'activitat del carrer.

Ja ho diuen els nostres parlamentaris, sovint utilitzant la metàfora de Matrix. Quan ets al Parlament vas amb la pastilla blava i quan surts t'has de prendre la vermella per tornar a la realitat del carrer. Hem pogut accedir a una part del país que no coneixíem i el contrast entre la realitat del carrer i la realitat del poder és esgarrifosa.

Però davant de les contradiccions, les indignacions i els possibles dubtes, la fórmula era molt senzilla. Tota la tasca que s'ha fet els últims anys a nivell municipal calia projectar-la a nivell nacional. Per tant, molt més enllà de simbolismes i samarretes reivindicatives, la participació de la CUP-Alternativa d'Esquerres (AE) també està arribant a través d'intervencions preparades i molt documentades que, amb l'altaveu dels nostres portaveus, estan sent demolidores per tal d'incomodar els diputats, consellers i, és clar, els aparells directius de les caixes d'estalvis. Ja ho vam dir: hi serem per atabalar la dreta i estressar l'esquerra.

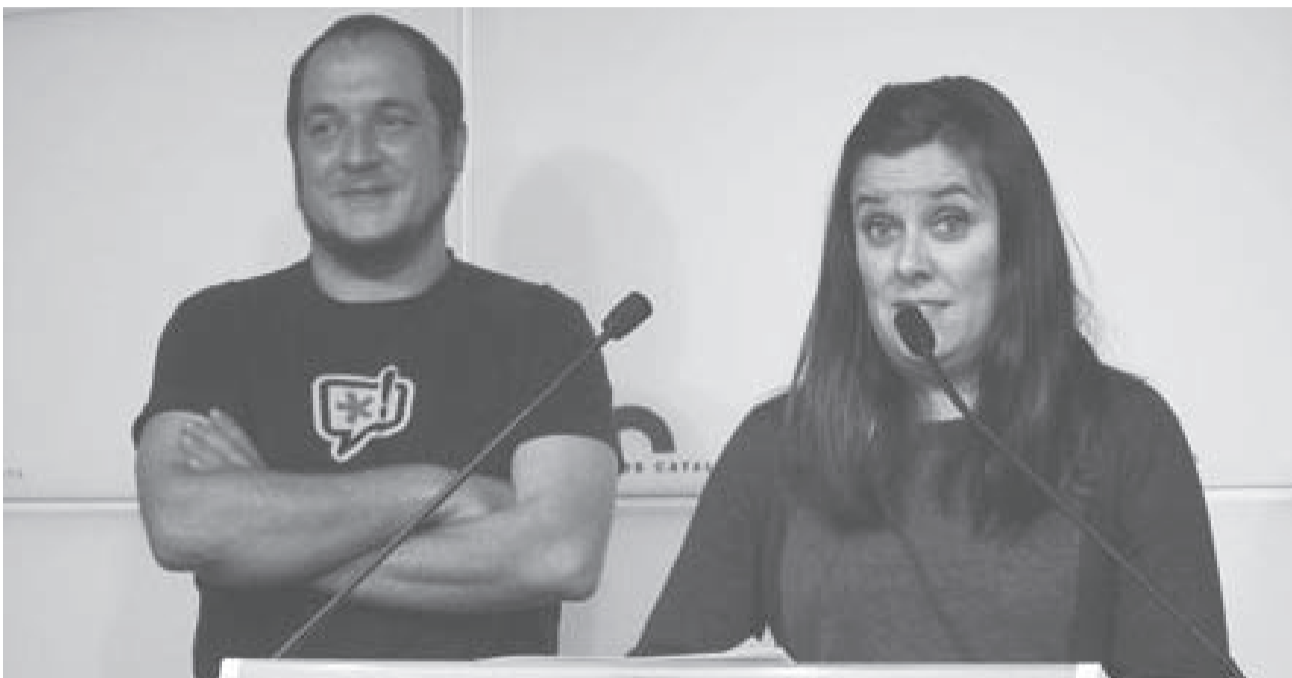
A partir dels tres eixos de treball marcats des d'un bon inici, el camí aquests mesos ha estat ple de feina i debats. Els recordem: l'alliberament nacional i social del país, relació indivisible, i la radicalitat democràtica, denunciar la màfia i els lladres i la seva impunitat.

Participació en comissions

La CUP-AE ha participat molt activament en la **Comissió d'investigació sobre les possibles responsabilitats derivades de l'actuació i la gestió de les entitats financeres i la possible vulneració dels drets dels consumidors**. Una comissió on hem tingut l'oportunitat de dir als culpables de l'estafa bancària dels últims anys què pensa la societat, la gent del carrer, de la seva posició privilegiada i la repugnant tasca al capdavant de les caixes d'estalvi.

Per altra banda, la participació en la **Comissió d'investigació sobre la gestió en l'àmbit sanitari i les relacions entre el sector públic sanitari i les empreses**. Les conclusions: una comissió d'investigació que res no ha volgut investigar gràcies al pacte de silenci entre el PSC i CiU, i que no ha depurat cap responsabilitat política i ha acabat blindant l'actual sistema sanitari.

La CUP-AE va abandonar el **Pacte Nacional de la Salut** denunciant les misèries ocultes que, amagades sota el paradigma de l'excel·lència, busquen la legitimació d'un model de negoci amb la sanitat pública catalana. El pacte volia apuntalar un dels principals pilars del model sanitari català, que és la cohabitació pública i privada en el sistema sanitari sota una lògica en la qual la part pública finança i la privada presta serveis i fa negoci. Ben senzill, retallar per privatitzar i privatitzar per enriquir-se. Aquesta renúncia es va fer després de la petició de la Coordinadora de centres sanitaris de Catalunya. Recentment també s'ha des-

patat tot el cas de les portes giratòries de la Fundació privada de l'Hospital Clínic.

I també cal destacar la participació en la **Comissió d'estudi dels models de seguretat i ordre públic i de l'ús de material antiavalots en esdeveniments de masses**. Sistemàticament la CUP ha demanat la prohibició de les bales de goma així com la dissolució de la Brigada Mòbil dels Mossos d'Esquadra. La primera, a punt d'aconseguir-se, i la segona segueix sent a dia d'avui una utopia molt injusta. Volem acabar amb la brutalitat policial.

Les mocions presentades

L'**Auditoria del deute**, que pretenia realitzar una auditoria pública per tal d'analitzar els orígens, la composició i els responsables d'aquest deute, i treure'n a la llum la part il·legítima. Els pobles tenen el dret de repudiar un deute que consideren il·legítim. A més a més, aquesta auditoria havia de servir per establir les guies per a l'endeutament futur, de manera que no es puguin contreure en nom de la ciutadania deutes que ens hipotequin. El binomi CiU-ERC es va encarregar que no s'aprovés.

La **Banca pública** i la reordenació econòmica, en què s'instava el govern de la Generalitat a iniciar els tràmits per la constitució d'una Banca Pública de Catalunya. Demanava la fusió de l'entitat financera Catalunya Banc amb l'Institut Català de Finances (ICF) i Avalis, fusió que s'havia de convertir en la base a partir de la qual constituir la Banca Pública de Catalunya. En una segona fase, s'hauria de promoure la integració al nou banc públic de tots els actius en mans del SA-REB. Tot en la línia de recuperar les caixes i els bancs nacionalitzats per posar-los a treballar en benefici de l'economia productiva i no especulativa.

Una tercera moció volia aprofundir en la necessitat urgent del **canvi de model socioeconòmic**, especialment en matèria urbanística. La moció era el resultat de la interpel·lació al govern sobre mesures contra la crisi a curt, mitjà i llarg termini. Fins a 44, presentades per la CUP. Abordar la necessitat inexcusable d'un canvi normatiu per revertir el cicle de finançament de la crisi i el canvi en les polítiques urbanístiques.

I tota aquesta feina acompanyada de les diferents mobilitzacions i els diversos gestos de complicitat i de suport amb les diferents lluites socials, en què destaquen les del món educatiu o les de la PAH i la seva obra social, que no han estat poques, durant aquest intens any.

Independència per canviar-ho tot

Hem estat al filó del debat constant del projecte d'alliberament nacional del país. Independència per canviar-ho tot. Independència per poder solucionar les dues crisis anteriors, la crisi social i la crisi democràtica. En aquest sentit, la CUP-AE demana que tot el procés sigui cert, obert, transparent i radicalment democràtic, i així ho vam dir al Pacte Nacional.

A través de les propostes de resolució en el debat de Política General, acompanyades de propostes sobre el model territorial i mesures d'urgència social, la CUP-AE va deixar ben clar que el referèndum s'ha de celebrar abans del 14 de setembre de 2014. I seguirem pressionant perquè es convoqui sí o sí. Que la pregunta ha d'incloure de forma irrenunciable el concepte d'independència política i permetre només una resposta binària, Sí o No, tot emetent un mandat clar. Habilitar tots els mecanismes a l'abast per fer possible el referèndum en el cas que es constati el bloqueig de l'Estat espanyol a deixar votar el poble català per decidir el seu futur. Volem saber si els polítics catalans estaran a l'alçada. Volem saber si estaran al costat de la legalitat espanyola o al costat del poble català. I així ho hem fet arribar a través d'una moció a començament de novembre, just un any després de l'entrada del cavall de Troia al Parlament.

Sant Celoni passa d'anhelar un hospital modern a disposar d'un ambulatori "arregladet" que cada vegada presta majors serveis privats

Ara no fa pas més de quatre anys, a Sant Celoni el debat versava sobre quan començarien les obres d'un nou i modern hospital. Tothom ho donava per fet. Fins i tot CiU va justificar l'execució d'un pla urbanístic esbojarrat i sense cap sentit perquè garantia (asseguraven) disposar dels terrenys necessaris per construir el nou hospital. Era una veritat absoluta que no admetia, no només cap oposició, sinó tampoc un mer interrogant innocent. Qüestionar l'hospital era, fins i tot, anar contra Sant Celoni. D'aquella veritat sagrada, i com aquell qui no vol la cosa, hem passat a discutir quina és la millor opció per impedir que l'hospital de "sempre" no quedi reduït a un simple ambulatori. Ara en diuen un *hospital lleuger*, que equival a un hospital en què els pacients no queden ingressats. Això; d'anar-hi i marxar el mateix dia, la qual cosa implica que els casos en què això no sigui possible, els assumirà un altre hospital; per exemple, Granollers, sempre que continuï prestant serveis de sanitat pública, perquè, recordem-ho, com Sant Celoni, també és una fundació privada a la qual anualment el Departament de Salut de la Generalitat li compra la prestació d'un volum determinat de serveis.

El nou 'Baix Montseny Salut'

El debat és aquest: què en quedarà de l'hospital de Sant Celoni? Un hospital lleuger en concurrència amb un hospital privat amb tots els ets i uts? O directament un mer hospital privat? De moment, la cartera de serveis privats que presta l'hospital ja és explícita, generosa i aixoplugada sota la marca "Baix Montseny Salut". Amb tot, però, la pàgina web corporativa d'aquesta nova entitat persegueix refredar aquesta hipòtesi i adverteix que "no és amb la nova marca que s'enceta l'activitat privada a l'Hospital (de Sant Celoni); històricament, aquesta ha estat sempre una línia de negoci present a la institució". El temps dirà com evoluciona aquesta línia de negoci "històrica" en l'àmbit de la salut. Restarem amatents. Per cert, existeix la possibilitat que el Centre d'Atenció Primària (CAP) el passi a gestionar de forma privada, per exemple, aquesta nova "marca" anomenada Baix Montseny Salut?

La incertesa que plana sobre el futur de l'hospital de Sant Celoni és possible avaluar-la com un efecte col·lateral de l'anomenat "model d'excel·lència de la sanitat catalana". Un model en què l'aposta per la gestió mixta, pública i privada, ha assaonat el terreny perquè ara CiU, de la mà d'ERC, privatitzi (subliminalment) la sanitat, entesa com un servei públic i universal. Per tant, des de la CUP considerem que el debat obert (una altra vegada) al voltant del futur de l'hospital de Sant Celoni és una oportunitat per aclarir què hi passa (model de gestió, destí dels beneficis, usos privats, etc.) amb l'objectiu, primer, de garantir una sanitat pública i universal a tot el veïnat beneficiari i, segon, de debatre i qüestionar el model de gestió de la sanitat a Catalunya.

QUI LA FA LA PAGA?

Quantes vegades devem haver sentit la dita popular “qui la fa la paga”. Doncs bé, a dia d’avui aquesta dita tan nostrada hauria d’actualitzar-se i passar a anomenar-se “si ets un miserable pagaràs, si ets un milionari fes el que vulguis i paga el que vulguis”.

La història del centre comercial Altrium, malgrat ser curta, ja està plena de penombres i vergonyes. Tot va començar quan el tripartit celoní (PSC-PSOE, ERC i ICV) amb el suport de CiU aprovaven un POEC (Pla d’Ordenació d’Establiments Comercials) que preveia i feia possible la creació a Sant Celoni d’un dels símbols per excel·lència de la globalització neoliberal: un centre comercial amb *fast foods* i grans cadenes de distribució. Per acabar de fer-ho possible, calia una modificació urbanística, feta, no podia ser d’una altra manera, a mida del poder que en aquells temps representava Coperfil Group, que feia i desfeia com volia.

Les irregularitats de Coperfil Group ‘perdonades’ pel PSC i CiU

Tot i haver fet una modificació urbanística a mida (els especuladors mai en tenen prou), Coperfil Group es va saltar els límits marcats, edificant per sobre del permès; però no patiu, no passa res, ara el govern de CiU ja es va encarregar de deixar-ho en un tema administratiu i es va limitar a negociar una compensació econòmica a canvi (pendent encara de cobrament). I què va fer el màxim grup a l’oposició (PSC-PSOE)? Doncs va anar a parlar amb el poder (Coperfil Group) i en va treure la *calderilla*. Els mateixos socialistes argumentaven en el ple municipal que votaven a favor de la proposta després de negociar que “el poder” donaria uns 12.000 euros a entitats sense ànim de lucre, en compensació a la societat. Val a dir que no diu gaire a favor de la transparència que un partit polític a l’oposició negociï el sentit del vot amb l’interessat, i menys si a sobre o a sota la taula hi ha diners pel mig.

Recentment hem conegut l’última vergonya i, per què no dir-ho, la més quantiosa, almenys econòmicament parlant. Resulta que quan Coperfil

Group va presentar l’Impost sobre Construccions i Obres (ICIO) ho va fer amb un pressupost molt per sota del real. Ara, arran d’una inspecció de l’Organisme de Gestió Tributària, s’ha establert una multa sobre Coperfil de ni més ni menys que 445.416 euros, conseqüència del frau comès. Aquesta quantitat fa elevar els deutes derivats de l’Altrium a més d’1 milió d’euros a l’Ajuntament, aproximadament representa un deute d’uns 200 euros a cada família del municipi.

Mentre que les famílies que no poden pagar la hipoteca reben la visita dels policies antiavalots per fer-los fora de casa seva, d’altres que ens deuen milionades segueixen passejant-se amb tota la impunitat del món, segueixen vivint a les seves luxoses cases i conduint cotxes de gamma alta. Tot un insult a la ciutadania. Però no podem oblidar que res de tot això no hauria estat possible sense la complicitat del tripartit celoní (PSC-PSOE, ERC i ICV) i CiU, que han estat al servei del “poder” i no del ciutadà.

DEUDOR	CONCEPTE DEL DEUTE	QUANTITAT (€)
Coperfil Group SA	ICIO Altrium	48.888,53
	IBI Altrium 2009	115.911,16
	Plusvalua	81.976,69
	Taxa Llicència Urbanística	3.779,09
	ICIO Altrium (Inspecció)	445.416,49
	Equipament de 43,21m2	41.049,50
	Compensació aprofitament mig	39.476,64
	Compensació reserva espais lliures	26.505,36
	Redacció projecte passera	11.970,00
	Obres passera vianants	119.700
Altrium SL	IBI Altrium 2011	140.347,40
	IBI Altrium 2012	140.347,40
TOTAL		1.215.368,26

Mocions que la CUP ha presentat als plens municipals

Per una renda bàsica de ciutadania

L'objectiu de la moció que vam presentar al ple del 26 de setembre era instar l'Ajuntament de Sant Celoni a començar a fer els estudis necessaris per fer possible aplicar a nivell local una renda bàsica de ciutadania individual, universal i incondicional, com una eina per combatre la pobresa i l'exclusió social.

Destaquem la necessitat urgent de portar a terme un estudi sobre la pobresa a Sant Celoni. Les polítiques de serveis socials sempre han anat apedaçant les situacions més dramàtiques i per això exigim fer un pas endavant i per fer-lo cal elaborar una radiografia de la situació actual.

RENDA GARANTIDA CIUTADANA

No a la reforma de l'administració local que promou el PP

La mesura del PP per reformar l'administració local pretén allunyar la política de la gent i, en conseqüència, allunyar-ne els centres de decisió. Aquesta reforma, quan s'apliqui, reorganitzarà els poders municipals, aprimarà l'administració local, privatitzarà serveis bàsics, el control que s'exercirà serà centralista i imposarà l'austeritat com a criteri de control econòmic de la gestió municipal.

En comptes d'apropar la política a la ciutadania, el que dicta la reforma és la retirada de les competències dels ajuntaments a favor de les Diputacions, la institució més llunyana i fosca del nostre país. La moció que vam presentar al ple del 26 de setembre preveu la desobediència en cas que aquesta llei s'aprovi al Congrés dels Diputats.

Per un referèndum clar sobre la independència de Catalunya

Aquesta moció, presentada al ple del 28 de novembre, instava a promoure el referèndum d'independència de forma unilateral, habilitant tots els mecanismes a l'abast per fer-lo possible, en el cas que es constati el bloqueig de l'Estat espanyol a deixar votar el poble català per decidir el seu futur. A més, demanava convocar el referèndum d'independència amb una pregunta que inclogui el concepte "Catalunya estat independent", amb una resposta binària: Sí o NO; i que emeti un mandat clar. I que es faci pública la pregunta i la data del referèndum abans del 15 de desembre del 2013, i que el referèndum es realitzi abans que finalitzi el setembre del 2014. A més, s'hi reafirmava el nostre compromís per continuar treballant per aconseguir la independència de tots els territoris dels Països Catalans, contemplant la possibilitat de confederar-nos o federar-nos amb tots ells.

Adhesió a la querrela pels crims contra la humanitat del franquisme

Amb aquesta moció presentada el 28 de novembre no es tracta de reescriure la història ni d'obrir velles ferides. Es tracta que s'obrin totes les fosses i es faci un reconeixement de les víctimes, es tracta de declarar la nul·litat dels processos sumaríssims duts a terme per les autoritats franquistes contra els vençuts, i es tracta, sobretot, de dirimir les responsabilitats d'uns fets de tal magnitud que poden ser considerats sense cap mena de dubte com a genocidi.

L'Ajuntament de Sant Celoni manifesta així el seu suport i adhesió a la querrela 4591-10, del Jutjat Nacional Criminal Correccional Federal número 1 de Buenos Aires, República Argentina, que està instruint la jutgessa Marina Servini de Cobria per delictes de genocidi i lesa humanitat contra els responsables de la conculcació dels drets humans durant el regim franquista.

Territorialitzar la gestió de la SAREB per posar en lloguer social els pisos que té a Sant Celoni i la Batllòria

Amb aquest moció presentada el 28 de novembre s'exigeix territorialitzar la gestió de la SAREB (Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària, coneguda com el "banc dolent") i fer-la pròxima, amb informació, transparència i participació, al conjunt de veïns i veïnes i al teixit associatiu de la població. A més es demanava que la totalitat dels habitatges de Sant Celoni i la Batllòria integrats a la SAREB siguin cedits a l'Ajuntament per a la seva gestió, sense cap cost econòmic, tal com va aprovar la Comissió d'Economia del Congrés dels Diputats. La modalitat de la gestió d'aquests habitatges serà en règim de lloguer i adcrits a un programa de lloguer social de l'Ajuntament, alhora inserit en un itinerari d'inserció social a través de l'habitatge. I que els veïns i veïnes del nostre municipi desnonats tinguin prioritat en l'accés al lloguer social de pisos provinents de la cessió d'habitatges de la SAREB.

POSANT LLUMS A LES OMBRES DE LA POLICIA LOCAL

De ben segur que quan llegiu aquestes línies ja hi haurà hagut alguna novetat respecte al cas i és què en les darreres setmanes el serial de Policial local de Sant Celoni ens ha sorprès pràcticament de forma setmanal, amb nous fets i trames que han posat al descobert una crisi al si de la Policia Local que s'ha transformat en una crisi institucional que qui ho sap com pot acabar.

La CUP vol aïllar-se dels conflictes personals en què ha derivat la situació de la Policia Local, nosaltres no som ni jutges ni part, enfocar el problema com una simple discussió entre diferents parts és una manera d'esquivar el debat real. Dictaminar si agents de la Policia Local han consumit begudes alcohòliques o no és una cosa que no ens pertoca, ja hi ha qui ho té com a tasca professional. Descobrir si qui estira de la manta ho fa per venjança tampoc és la nostra tasca, no volem bons ni dolents, volem solucions i res-ponsables.

En aquest espai del VILACUP, com a eina per a la comunicació directa amb els veïns i veïnes del Baix Montseny, la CUP vol posar llums a les ombres i intentar exposar i explicar quins han estat els errors i les causes que ha portat a les portades de la premsa el serial de la policia local celonina.

Després d'analitzar la situació, podem afirmar sense cap tipus de recança que el problema ha estat la inacció política, fa massa anys que els successius governs celonins, tant del PSC com de CiU, han mirat cap a una altra banda. Potser ens diran que no coneixien el problema, però tots sabem que ens estaran enganyant. Ho demostra l'informe sobre la policia que es va elaborar el

2009. Informe que no ha estat gens fàcil d'aconseguir, entre altres entrebancs sembla ser que es va arribar a "perdre", però finalment va aparèixer de la mà de l'exalcalde de CiU, que en guardava una còpia a casa. I és que tot el que envolta la Policia Local ha estat tabú tant per CiU com pel PSC-PSOE.

La situació al 2009 ja era crítica, ho diu clarament l'informe que signa el Departament d'Interior de la Generalitat, en què enumera fins a 24 mancances de funcionament. Cal destacar un apunt sobre la situació interna del cos: "La Policia Local de Sant Celoni és una organització amb greus deficiències en totes les àrees que la componen i algunes d'elles presenten resultats crítics." Davant d'afirmacions com aquesta, des de la CUP no entenem i no podem acceptar l'immobilisme de tots els alcaldes i regidors que han passat per l'Àrea de Seguretat Ciutadana. La no gestió de tots ells és inadmissible.

Arribats aquí potser ens diran que no saben com resoldre els problemes, però tots sabem una altra vegada que ens estan enganyant. L'informe que tenien a les mans conté 10 propostes per superar la "situació crítica" que ja tenia la Policia Local al 2009. Entre aquestes propostes n'hi ha 7 de molt urgents, 2 d'urgents i una de prioritat mitjana. La situació ja era tal que el Pla de qualitat i millora s'hauria d'haver executat de forma urgent i sense dilacions. Però

tant CiU com el PSC-PSOE van seguir mirant cap a una altra banda.

I la CUP, què hi va fer?

I alguns us podeu preguntar: i la CUP, què hi feia? La CUP sempre ha insistit a revisar el model de Policia però ningú ens ha fet cas, sempre ens hem trobat un mur infranquejable, basat en la manca d'informació. Ara sabem que hi ha hagut la possibilitat de posar remei als problemes i evitar d'aquesta manera el que ha estat una gestió política nefasta a costa dels nostres impostos.

Any rere any les úniques propostes que hem rebut dels diferents governs referents a la Policia Local han estat que necessitaven més agents i cotxes nous. Paradoxalment el 2010 es va produir un fet que ens reafirma en el repartiment de responsabilitats. Aquell any, CiU, que estava al govern, va aconseguir pactar ni més ni menys que els pressupostos municipals amb el PSC-PSOE, un fet inèdit en la política celonina dels darrers anys; però el que és paradoxal de tot això és l'acord a què van arribar.

El PSC-PSOE va condicionar els pressupostos a la contractació de dos nous agents al cos i CiU ho va acceptar, malgrat ser aquesta la proposta menys prioritària del famós informe del 2009 i alhora la més cara. Curiosament l'altra prioritat de la psoevergència, la renovació dels vehicles policials, és la component amb més bons resultats en l'informe, amb un 5 sobre 6, i, per tant, la menys necessària. Malgrat això va ser la prioritat tant en governs de CiU com del PSC-PSOE.

La 'Nissaga de poder' celonina

A tot això cal sumar-hi que el regidor, ara sí ara no, Manel Bueno accelera el procés que viu aquest serial per tal de convertir-se en la nova Nissaga de poder, això sí celonina. Rebutgem l'actitud del senyor Bueno, no fa res més que alimentar el conflicte. Rebutgem l'actitud de l'equip de govern per la pèssima gestió del conflicte. I també rebutgem l'actitud de CiU que, si bé ara demana transparència, fins no fa gaire eren els carcellers de la informació que podria haver evitat tot aquest serial.

No cal dir que el nostre model policial es troba a anys llums del seu, volem més educadors socials al carrer per fer polítiques de prevenció. Volem que la Policia sigui un cos transparent i al servei de les persones, no volem 3 agents de proximitat com a pedaç d'un model repressor, volem tot un cos bolcat a fer servei de proximitat, que no és res més que servir els veïns i veïnes.

Volem regeneració democràtica. Tant CiU com el PSC tenen regidors i regidores que es perpetuen a les seves butaques, a les seves poltrones. El gran virus de la política. Feu un favor a la població, cares noves al capdavant dels projectes per tal que la gent torni a recuperar la confiança que a hores d'ara ha perdut.

Demaneu responsabilitats, demaneu que s'expliqui tot el que està passant i que es faci de forma pública. Volem una audiència pública on CiU i el PSC-PSOE ens expliquin a totes i tots què ha anat passant en els últims 15 anys al cos de la Policia. Volem transparència i que tot aquest conflicte serveixi perquè en un futur no es tornin a repetir casos com aquest.

UN INFORME DEL 2009 AFIRMAVA QUE LA SITUACIÓ ERA CRÍTICA

PER UN PROCÉS CONSTITUENT

Independència per canviar-ho tot

En el marc de l'actual procés sobirista, des de la CUP defensem que no en tenim prou amb la independència, aquesta per si sola no soluciona cap dels actuals problemes socials. Volem la independència per iniciar un procés constituent que ens permeti redefinir unes noves formes d'organització política i redistribució econòmica més democràtiques i més igualitàries per a una nova societat. Independència sí, però només si serveix per canviar-ho tot. Ara bé, què vol dir que volem activar un procés constituent? Com l'hauríem de portar a la pràctica? A continuació, intentarem resoldre algunes d'aquestes preguntes.

QUÈ ÉS UN PODER CONSTITUENT?

És l'instrument a través del qual el poble, com a titular de la sobirania popular, decideix, mitjançant la redacció d'una nova Constitució, la creació d'un nou Estat i de noves formes d'organitzar-se políticament i ordenar-se jurídicament.

QUI ÉS EL TITULAR DEL PODER CONSTITUENT? QUAN POT EXERCIR-LO I AMB QUINS LÍMITS?

El titular del poder constituent és el poble, en tant que és el titular de la sobirania popular. En el moment que vulgui

pot activar el poder constituent i crear un nou Estat. El poder constituent és un poder de naturalesa política i, per tant, il·limitat. A l'origen del poder constituent no hi ha una norma jurídica prèvia que el limiti ni li serveixi de punt de referència, el poder constituent és l'origen de totes les normes, aquest opera en una espècie de buit jurídic i, per tant, el seu poder de decisió és il·limitat.

ES PREVEU A LA CONSTITUCIÓ ESPANYOLA DEL 1978 LA POSSIBILITAT D'ACTIVAR UN PROCÉS CONSTITUENT?

La Constitució espanyola reconeix, a l'art. 1.2, que la sobirania resideix en el "poble espanyol", amb la qual cosa no reconeix el poble català com a subjecte amb possibilitat d'activar un procés constituent propi. Aquest va ser un dels motius pels quals el govern espanyol va impugnar davant el Tribunal Constitucional la declaració de sobirania aprovada pel Parlament català el 23 de gener de 2013, que declarava el poble de Catalunya com a "subjecte polític i jurídic sobirà".

Però, al marge d'aquesta limitació, la Constitució espanyola no reconeix tampoc la possibilitat d'activar un procés constituent d'àmbit estatal. Els articles 167 i 168 de la Constitució estableixen el procediment per dur a terme una reforma parcial o total del text constitu-

cional. La Constitució només parla de reforma (parcial o total) de la Constitució, però no de procés constituent. Quina és la diferència entre reforma constitucional i procés constituent?

La primera diferència és que les reformes de la Constitució són realitzades pels poders constituïts, no pel poder constituent. És a dir, les reformes no són activades i realitzades pel poble, sinó que es porten a terme pels òrgans de l'Estat, en aquest cas el Congrés i el Senat, sense necessitat, fins i tot quan es tracta de reformes parcials fetes per via de l'art. 167, de consultar-ho amb els ciutadans. Des de la seva aprovació, la Constitució espanyola s'ha reformat dues vegades, els anys 1993 i 2011, sense que s'hagi consultat amb els ciutadans.

La segona diferència és que els poders constituïts, a diferència del poder constituent, són poders de naturalesa jurídica i, per tant, limitada. La formació i competències dels poders constituïts estan definides en normes jurídiques prèvies que regulen i limiten normativament la voluntat del constituent.

En resum, mentre que un procés constituent és un procés activat i exercit directament pel poble i de caràcter il·limitat, una reforma de la constitució, ja sigui total o parcial, és realitzada per les institucions de l'Estat i té un caràcter limitat.

QUINS PASSOS S'HURIEN DE SEGUIR PER ACTIVAR I PORTAR A TERME UN PROCÉS CONSTITUENT?

Les fases que s'haurien de seguir són les següents:

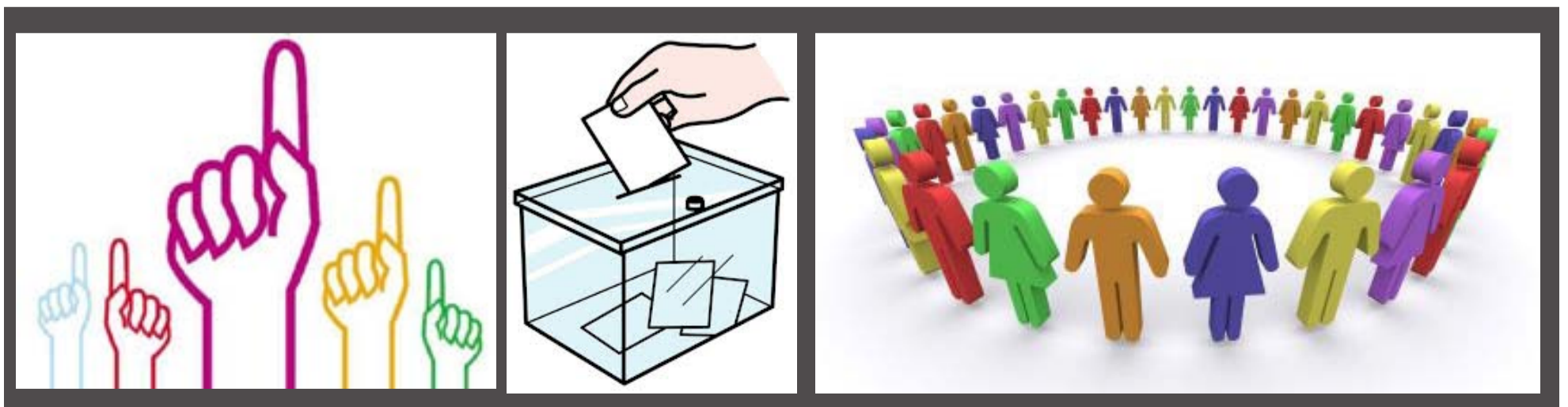
1r. Afirmació inequívoca del nou principi de legitimitat. Cal la celebració d'un referèndum on es preguntin als ciutadans si volen activar un procés constituent. Si el poder constituent ha de ser exercit és perquè l'antic ordre polític i jurídic de la comunitat ha deixat de ser legítim per als ciutadans.

2n. Establiment d'un sistema electoral que permeti la participació política de tots els ciutadans en l'elecció d'una Assemblea Constituent lliurement triada, on hi hagi representats els diferents projectes d'ordenació futura de l'Estat que puguin existir en la societat.

3r. Constitució d'una Assemblea Constituent i elaboració per part d'aquesta d'un projecte de Constitució. Ha de fer-se a través d'un procediment públic i contradictori que permeti contrastar davant l'opinió pública, en la forma de textos articulats, els diferents projectes constitucionals que s'havien ofert políticament al país en les eleccions constituents.

4t. Ratificació popular en referèndum. Els ciutadans han de poder pronunciar-se sobre la interpretació parlamentària de la voluntat constituent manifestada per ells a les urnes, ratificant o no el projecte de constitució aprovat per l'Assemblea Constituent.

Un cop aprovada la nova Constitució, l'Assemblea Constituent es dissoldrà i es procedirà a convocar eleccions per triar els òrgans del nou Estat establerts a la nova Constitució.

Sant Celoni tindrà una estelada a la rotonda de l'Altrium

En el ple municipal del 26 de setembre es posava fi a un dels serials més intensos que es van viure l'estiu passat a Sant Celoni. La nostra vila tindrà una estelada a l'entrada del poble. De fet, tindrà una segona estelada. La primera, que es va aprovar al març amb els mateixos vots, els de CiU + CUP + 2 regidors del PSC-PSOE, al passeig de l'11 de setembre, la segona se situarà a la rotonda de l'Altrium. Això sí, entre la primera i la segona, han passat cinc llargs mesos de boca-orella pels carrers del Baix Montseny, rumors i acusacions intencionades de desprestigi.

Malgrat que la CUP mai ha dit que no volgués una estelada a Sant Celoni, alguns han volgut utilitzar diferències tàctiques per fer creure que la CUP no volia l'estelada a l'entrada del poble. I és que davant

d'un possible referèndum, els números ho diuen. El sentit del vot molt ajustat i sobretot un tant per cent d'indecisos alt. A Sant Celoni hi ha un perfil social en què els indecisos segur que hi tindran un paper molt important. Potser, i diem potser, tàcticament, hissar una estelada no és el millor missatge per poder-los convèncer.

També ens preocupava el raonament de la moció basat tan sols en l'"Espanya ens roba" i per això volem la independència. La CUP vol la independència, evidentment perquè Espanya ens roba, però perquè també ho fan polítics, banquers, grans empreses catalanes i la *troika* europea. I perquè volem un país més lliure i sobretot més just; volem la independència per canviar-ho tot.

Malgrat tot, la CUP va votar a favor d'hissar l'estelada a l'entrada del poble. Per què? Doncs per dues raons ben senzilles... Perquè no som sords, més de 3.000 signatures ho demanaven, i també perquè vàrem acordar amb els impulsors de la moció un text que donava el protagonisme al poble i no a les sigles; aquest procés és del poble i així ha de continuar sent.

Històricament, hissar una bandera sempre ha estat senyal d'una victòria, en aquest cas, però, per alguns, la victòria ha estat hissar la bandera. A ells els demanem que segueixin treballant però que vagin més enllà dels símbols per poder seguir sumant persones i col·lectius a aquest procés d'alliberament nacional i social.

LES TERTÚLIES DE LA CUP

Debatrem sobre un tema d'actualitat cada mes a La Clau

Vam iniciar el cicle Les tertúlies de la CUP el setembre passat amb l'objectiu d'analitzar i debatre, d'una forma més aprofundida, diferents aspectes de l'actualitat. La primera tertúlia es va fixar en el tema nacional i el paper que hi té l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), i va comptar amb la presència de Jaume Marfany, vicepresident de l'ANC, que va respondre a la pregunta 'L'ANC, la mobilització social. Referèndum d'autodeterminació o independència?'. La segona tertúlia, titulada 'Pensant el futur', es va centrar en l'interessant tema dels moviments socials, els partits polítics i el poder, i va ser conduïda brillantment pels professors de Ciència Política Mario Zu-

biaga (EHU - Universitat del País Basc) i Íñigo Errejón (Universitat Complutense de Madrid).

Les tertúlies del 2014

18 de gener. **Un habitatge per a tothom: la satisfacció del dret fonamental de l'habitatge i articulació d'una política d'habitatge que ho faci possible.** Amb un representant de la PAH.

8 de febrer. **És el cooperativisme una alternativa econòmica viable? Potencialitats de transformació econòmica a l'àmbit municipal i nacional.** Amb Ivan Miró i Ignasi Faura.

1 de març. **Projecció del documental Guanyarem, en memòria de l'advocat i activista Sebastià Salellas.** Amb Benet Salellas i Martí Majoral.

29 de març. **Què passa amb l'educació a Catalunya? Quin seria el model educatiu ideal? Per assolir quins objectius?**

26 d'abril. **Diferents moviments polítics per una Catalunya independent. Estratègies i perspectives de futur.** Amb Ferran Civit, Xavier Domènech i Marc Sallas.

14 de juny. **Un nou model econòmic que transcendeix la febre del turisme: d'una economia de serveis a una d'industrial al servei de les persones.** Amb Miquel Puig i Albert Recio.

5 de juliol. **Països Catalans. Realitat o ficció?** Amb Toni Rico i Jordi Muñoz.

MOLT AVIAT!

GUANYAREM! ★

UN DOCUMENTAL SOBRE L'ACTIVISTA I ADVOCAT SEBASTIÀ SALELLAS

DIRECCIÓ: LLUC SALELLAS
IMATGE I EDICIÓ: MARC PLANAS I LLUÍS GALTER

PRESENTACIÓ DEL DOCUMENTAL **GUANYAREM!**

14 de juny de 2013
20:00h a l'Ateneu Layret
(C/Villarroel 49, Barcelona)

Passi del documental i tertúlia amb el seu director.

Ateneu Layret + info
<http://ateneulayret.wordpress.com>

ORDENANÇA DEL CIVISME DE PALAUTORDERA

El Govern de Palau (CiU, PP i ERC) ha presentat l'esborrany de la nova ordenança del civisme a la comissió creada a aquests efectes. **El text proposat, elaborat sense participació ciutadana, és més restrictiu que l'actual.** Sota sancions i restriccions s'amaga, un cop més, l'intent de solucionar fets que són conseqüència de problemàtiques socials o polítiques.

Sota el títol d'"Ordenança municipal de convivència ciutadana, via pública i medi ambient" es pretén, entre d'altres, "evitar l'exercici i la propagació de la mendicitat", obviant que la solució d'aquest fenomen s'ha de dur a terme mitjançant polítiques públiques de redistribució del treball i la riquesa, no a través de sancions. És del tot insuficient, com diu el text, "promoure iniciatives ciutadanes i d'entitats de solidaritat amb l'objectiu de resoldre situacions personals extremes". D'això a la privatització hi ha un pas.

El caràcter conservador inherent d'aquestes ordenances també es manifesta amb la prohibició expressa de la col·locació de cartells, pancartes i altres mètodes de propaganda, encara que sigui per fins no comercials, fora dels llocs expressament autoritzats o habilitats per a aquest efecte (columnes o plafons que es poden comptar amb els dits d'una mà). Cal recordar que els panells cèntrics van ser substituïts per unes caríssimes pantalles instal·lades per l'anterior govern

com a instrument per a la propaganda institucional.

La col·locació de cartells s'haurà de sol·licitar amb més d'una setmana d'antelació, reservant-se el dret l'Ajuntament a decidir -arbitràriament- quan concedeix l'autorització, sotmesa a una sèrie de requisits. **Controlar, restringir i fiscalitzar la informació que emeten associacions i entitats de Palau serà així més fàcil, i dificultarà la tasca de les que mantenen un discurs crític amb la política local.**

L'ordenança vincula també facilitar el lliure exercici del dret de reunió i manifestació a l'espai públic al coneixement de l'autoritat governativa competent i al respecte per part dels organitzadors d'allò pactat. Cal recordar que estem parlant d'un dret fonamental i que no deixa de ser-ho encara que la manifestació no s'hagi comunicat. Aquest fet, juntament amb les restriccions de l'ús de l'espai públic, visibilitza la cara més conservadora del govern local, que intenta evitar tota mena d'activitat política no institucionalitzada. Sense la lliure expressió de voluntats polítiques a l'espai públic no hi ha democràcia.

Pel que fa a les qüestions de convivència més bàsiques, aquelles que provoquen conflictes quotidians entre els veïns i les veïnes del municipi, des de la CUP proposem que s'estudii la possi-

ibilitat d'iniciar un procés per a l'elaboració d'un Pla integral de convivència. D'aquesta manera, amb la participació de les entitats i els diversos col·lectius de persones que reflecteixen la diversitat cultural, amb la màxima presència intergeneracional i de la pluralitat de visions sobre allò

que és moralment acceptable, es pot fer front a l'incompliment persistent de l'ordenança en vigor. Aquest Pla de Convivència ha de ser redactat de manera participativa, partint de la identificació de les necessitats, interessos i potencialitats del conjunt de la població.

Un pla de convivència que més enllà de prohibicions ofereixi solucions consensuades. Hi ha mesures alternatives a la sanció econòmica, que busquin l'aprenentatge, la reconciliació i la reparació del dany. D'aquesta manera es garanteix que el dany sigui reparat així com que els efectes de la sanció siguin iguals per a tothom independentment de la capacitat econòmica personal.

SEGUIM, SEGUIREM...

Aquesta és una breu pinzellada d'algunes de les actuacions fetes per la **CUP de Palau** del març a l'octubre del 2013. Per a més informació podeu consultar palautordera.cup.cat i cuppalautordera.blogspot.com

9 de març. Taula rodona a la Quadra. "Pases enrere en els drets de les dones"

14 de març. Reclamem més espais d'hort municipal, proposem al Ple la creació d'una **Comissió d'Horts Municipals**. Aprovada per unanimitat al **Ple del 2 d'abril**.

22 de març. Reclamem la retirada del traçat del 4t Cinturó del **POUM de Palau**. L'equip de Govern (CiU-PP-ERC) i el **PSC** hi voten en contra al **Ple del 2 d'abril**.

Ple del 2 d'abril. S'aprova la moció sobre els processos d'execució hipotecària i desnonament, incorporant l'esmena que vam proposar de suspensió del pagament de l'impost de plusvàlua.

Ens posicionem en contra de suprimir el registre municipal de parelles de fet.

Votem en contra de l'augment de taxes de l'escola d'adults i de música.

S'aproven per unanimitat les conclusions de la **comissió d'estudi per a l'ús de pràctiques alternatives de jardineria fonamentades en l'ús de productes biològics**, fruit de la moció que vam presentar el juliol.

22 d'abril. Reclamem al Govern municipal que es convoqui d'urgència la **comissió de seguiment de l'activitat de l'AMI (Associació de Municipis per la Independència)**

1 de maig. Ens manifestem a la **Marxa pels drets socials del Baix Montseny**, sota el lema "Contra l'atur i la precarietat, volem una feina digna".

9 de maig. Proposem que s'iniciï un **procés participatiu per a la millora de la gestió de residus, cap al residu zero i la recollida porta a porta**. El Govern (CiU, ERC i PP) s'hi oposa al **Ple del 30 de maig**.

Ple 30 de maig. Ens adherim al **rebuig a l'avantprojecte de reforma de l'administració local**.

Ens mostrem contra del pla d'ús de Can Balmes com a complex esportiu per la

proximitat a l'abocador.

Votem contra la instal·lació de càmeres de videovigilància a la biblioteca.

8 de juny. Celebrem l'**Assemblea d'Unitat Popular**, per debatre temes d'interès municipal i nacional de manera oberta amb els i les veïnes.

Ple del 25 de juliol. Votem favorablement a la moció per **exercir la sobirania fiscal**.

Votem en contra de la participació de l'Ajuntament al patronat de la **Fundació Lluís Guarro**, alhora que demanem transparència i ens comprometem a posar-hi llums i taquígrafs.

Ens posicionem en contra de l'**Ordenança d'intervenció en espectacles públics i activitats recreatives**.

Votem en contra de la pròrroga del **contracte de recollida d'escombraries amb CESPÀ**.

13 de setembre. Proposem al Ple que declari "persona non grata" la delegada del govern espanyol, Llanos de Luna. L'equip de govern en bloc hi vota en contra i el **PSC** s'absté al **Ple del 26 de setembre**.

20 de setembre. Proposem al Ple que rebutgi el projecte de llei de l'avortament del govern espanyol. S'aprova al **Ple del 26 de setembre**.

24 de setembre. Presentem una moció d'urgència en solidaritat amb la comunitat educativa de les Illes Balears. No s'admet a tràmit rebent el vot contrari de l'equip de govern i el vot favorable del **PSC**.

Ple del 26 de setembre. Donem suport a la **modificació del POUM a Moixerigues que esborra la carretera**.

Votem contra la pròrroga del **contracte amb Clece** (del grup de Florentino Pérez) del **servei de neteja de les dependències i instal·lacions municipals**. Proposem que l'ajuntament contracti directament la neteja.

Votem a favor de la moció de suport a les entitats esportives davant l'acció d'inspecció de treball.

9 d'octubre. Proposem l'**elaboració participativa d'un Pla de Convivència** i anunciem que no participarem en la comissió de redacció de l'Ordenança de convivència ciutadana.

La Clau ha celebrat el seu primer any

El 20 d'octubre va fer un any que es va inaugurar aquest espai de dinamització social i cultural del Baix Montseny

Ja fa un any d'aquell 20 d'octubre del 2012, en què en una inauguració amb molta gent obríem simbòlicament les portes d'aquest espai sociocultural a totes les persones del Baix Montseny. Molts nervis, moltes il·lusions i emocions juntes, però també un sentiment d'enorme responsabilitat per aquell (aleshores) nou i ambiciós projecte que teníem al davant. Responsabilitat pel fet de donar resposta a unes expectatives creades i voluntat de correspondre a tantes entitats, col·lectius i persones a títol individual que hi havien dipositat el seu vot de confiança abans de l'obertura.

Un any ple d'activitats

Un any de transformació social en què la Cultura pren la força d'esdevenir una eina de canvi, de divulgació i de lluita. Una Cultura en el punt de mira en època de crisi, la seva crisi del seu deute il·legítim. Una Cultura autoorganitzada i dinamitzada pel mateix carrer, i no pas conduïda i plantejada des de les institucions. Un any de reivindicacions, lluites i construcció d'alternatives. Un any amb més d'una setantena d'actes, xerrades, concerts, poesia, espectacles infantils i teatrals. Un any durant el qual han passat per La Clau Obrint Pas, Arcadi Oliveres, David Fernández, Cesk Freixas, Pau Gener, Lluís Cabrera, Julià de Jòdar i David Caño, entre molts altres. Un ritme d'activitats de vertigen però autogestionades i treballades des del rigor i l'empenta necessària.

Un primer any també caracteritzat per la posada en escena de la taverna de La Clau, l'Avern. La coopera-

tiva de treball que gestiona la part del Bar-Restaurant de La Clau i que de mica en mica s'està consolidant com a punt gastronòmic i de trobada a Sant Celoni i a la resta del Baix Montseny.

Un primer any d'assemblearisme i de treball autogestionat. Un primer any en què s'ha donat cabuda a diferents entitats de diferents àmbits del Baix Montseny. Des dels àmbits de la cultura i la tradició popular, com de lluita pels drets socials. Entitats amb un caire més artístic i creatiu així com de defensa del territori. Un primer any en què s'ha promogut la formació amb diferents cursos realitzats i impartits a l'espai de La Clau.

Un primer any de dificultats i entrebancs també. On és necessària l'autocrítica i l'autoexigència per millorar en aspectes organitzatius, divulgatius i sobretot participatius de La Clau. Un espai que requereix l'esforç de moltes mans i totes cap a un mateix front comú. I aquí és on intervenen tots els col·lectius i persones que ja en formen part. Cal fer molta difusió per fer arribar el missatge als veïns i veïnes de la necessitat de fer un front comú des dels moviments socials actius al territori, per fer front a les desigualtats socials. Un front popular contra els continus atacs als drets socials bàsics de les persones i als drets que ens pertoquen com a poble.

Millorar per seguir creixent

I després d'aquest primer any toca treballar. I treballar més. Treballar per millorar i millorar per créixer. Créixer en oferta cultural i en formació. Hem treballat per confeccionar una agenda d'hivern farcida d'actes de diferents formats i per a tots els públics. I treballem també per oferir cursos formatius atractius i útils per als veïns del Baix Montseny.

Créixer també donant cabuda a més col·lectius. Generar sinergies, teixir complicitats entre tots aquests moviments socials i culturals i La Clau serà de vital importància per seguir creixent i enfortint el poder popular al Baix Montseny. I donar cabuda també a totes aquelles persones a títol individual amb idees noves i fresques. Persones amb inquietuds i reivindicacions tant a nivell social com nacional. Encoratjades a formar part d'un projecte que ha deixat de ser embrionari per començar a fer els seus passos amb fermesa en aquest primer any.

“No et limites a contemplar aquestes hores que ara vénen, baixa al carrer i participa. No podran res davant d'un poble unit, alegre i combatiu.”
Vicent A. Estellés

DESEMBRE

DIVENDRES 6 I DISSABTE 7

Dia internacional de la discapacitat

Plaça de la Vila 17 h Gratuït

Organitza ASCA

DISSABTE 14

Assemblea de socis CSM

Assemblea anual de socis de la Coordinadora per a la Salvaguarda del Montseny.

11:30 h Gratuït

Cinefòrum: Presentació documental

"Els rebels de Schönau"

Documental sobre la cooperativa alemanya EWS, un exemple de lluita contra l'oligopoli als anys 80 a Alemanya. A continuació es farà un debat conduït per la gent de Som Energia

La Clau Sala polivalent 18.30 h Gratuït

Organitza Som Energia

DISSABTE 21

Concert Josep Maria Cantimplora

Josep Maria Cantimplora, cantautor dels Països Catalans. Cantant clandestí, exiliat durant un temps a França, que després de rebre molts maltractaments de la indústria discogràfica busca venjança.

Taverna de la Clau 19:00h Gratuït

Organitza La Clau

Festa de la diversitat per l'Àfrica central

Plaça de la Vila Tot el dia Gratuït

Organitza ASCA

DIMARTS 24

Música amb PD Carxofa

Celebra el Nadal amb música de sempre a La Clau.

Taverna de La Clau 23.30 h Bo d'ajut

Organitza La Clau

DISSABTE 28

Quina Popular

Segona edició del Quinto Popular a La Clau. Aquest any, amb canvi horari, a les 19 h, podrem comptar amb el magnífic Antón de Ribes i un jove aprenent, en Marçal de Sant Celoni. Els dos, cantant els números, ens oferiran un gran espectacle de ben segur.

La Clau Sala polivalent 19 h Gratuït

Organitza La Clau

Concert Joan Boada

Després de sopar, podrem gaudir del concert del cantautor Joan Boada, membre de La Carrau.

Taverna de La Clau 22.30 h Bo d'ajut

Organitza La Clau

DIMARTS 31

Sopar i festa de Cap d'Any

Vine a celebrar el cap d'any a La Clau

Organitza La Clau

GENER

DISSABTE 4

Commemoració dels 54 anys de la mort d'en Quico Sabaté

Ofrena floral al c/ Santa Tecla per commemorar els 54 anys de la mort del maqui Quico Sabaté. Seguidament, a La Clau, es farà una presentació amb documentació sobre en Quico Sabaté i el seu assassinat

C/ Sta Tecla

11:00 h Gratuït

La Taverna de la Clau

12:00 h

Organitza La Clau

DISSABTE 11

"L'altra cara del món", amb Víctor Reixach

Més de 23.000 quilòmetres va recórrer en bicicleta. La distància entre Sant Celoni i Bangkok. Jornades infinites pedalant, passant per indrets en conflicte, per rutes històriques com la Ruta de la Seda, travessant la gran Xina...Un viatge d'un occidental vist des d'un punt de vista gens occidental.

La Clau Sala polivalent 19.30 h Gratuït

Organitza La Clau

DIVENDRES 17

Presentació del banc de temps de Sant Celoni

Vine a conèixer el Banc del Temps de Sant Celoni i a oferir les teves habilitats i demanar les que altres ofereixen. En aquesta presentació els col·laboradors explicaran els serveis que ofereixen, se'n descriurà el funcionament i es resoldran els dubtes.

19:00 h

DISSABTE 18

Xerrada tertúlia a càrrec de Guillem Fernández i José Garcia Montalvo

Un habitatge per a tothom: la satisfacció del dret fonamental a l'habitatge i articulació d'una política d'habitatge que ho faci possible.

La Clau Sala polivalent 20.00 h Gratuït

Organitza CUP

DISSABTE 25

Contacontes infantils

Passa una tarda divertida i entretinguda escoltant els contes que explica la Conchi.

La Clau Sala polivalent 17.30h Gratuït

Organitza La Clau

Cantautor Solé

Després de perdre la il·lusió per fer cançons, Solé ens presenta el seu disc "Em perdono", un disc d'autocuració en què explica obertament i amb humor les misèries que el van tombar i com ho va fer per tornar-se a sentir artista.

La Clau Sala polivalent 22:30 h La Clau

Socis: 2€ No socis: 3€

FEBRER

DISSABTE 1

Assemblea de socis de La Clau

Valoració i seguiment anual de l'entitat i exposició als socis i sòcies de la situació actual de La Clau.

La Clau Sala polivalent 12 h Gratuït

Organitza La Clau

DISSABTE 8

Xerrada tertúlia a càrrec d'Ivan Miró i Ignasi Faura

És el cooperativisme una alternativa econòmica viable? Potencialitats de transformació econòmica en l'àmbit municipal i nacional

La Clau Sala polivalent 20.00h Gratuït

Organitza CUP

DISSABTE 15

Xerrada: "Funcionament del mercat elèctric, com es produeix i quant val l'electricitat que consumim"

A càrrec de Jordi Povedano Ferré, enginyer industrial i assessor energètic

La Clau Sala polivalent 18 h Gratuït

Organitza Coordinadora per a la Salvaguarda del Montseny

DISSABTE 22

En Clau musical: Concert de Pau Alabajos

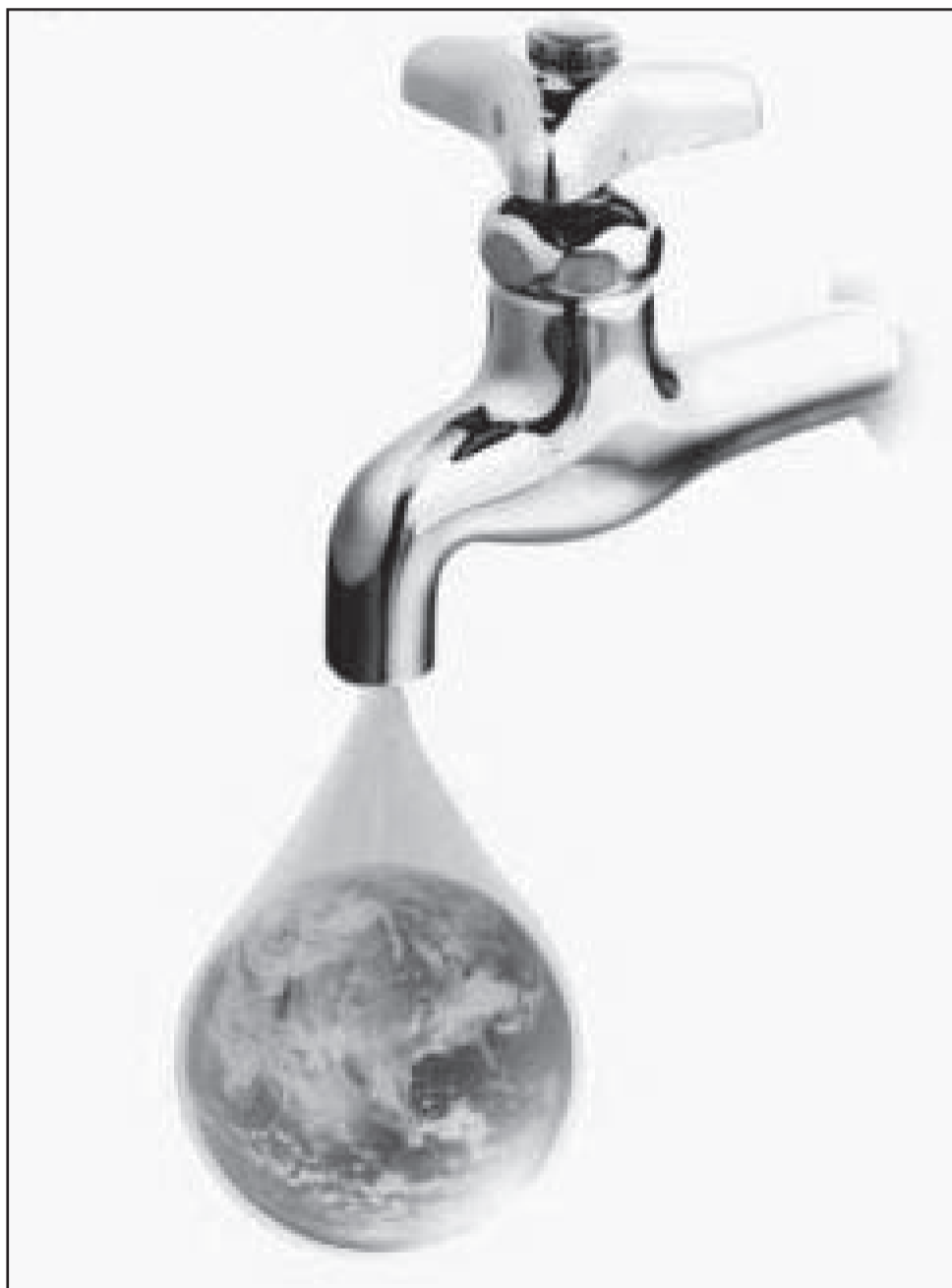
El cantautor i activista valencià ens visita uns quants anys més tard de la seva aparició en un concert al Casal Quico Sabaté. Han passat anys i en Pau ha seguit amb una trajectòria impressionant. Les seves lletres no ens deixen indiferents. Som els utòpics, idealistes, ingenus i lluitadors.

La Clau Sala Polivalent 20.00 h

Socis: 4€ No socis: 5€

Organitza La Clau

LA GUERRA DE L'AIGUA A PALAU

Del rec al got, del pou a l'aigua viva. Notes prèvies

L'any 1972 s'inicia el servei d'abastament d'aigua potable a Palau. Atenent a la petició de l'Ajuntament, els regants van finançar, amb aportacions personals, les infraestructures que condueixen l'aigua a les llars. L'aigua va ser derivada de la captació històrica de la Comunitat de Regants, a través d'una autorització administrativa, amb el compromís de l'Ajuntament de regularitzar el proveïment assignant una concessió municipal. Aquesta concessió promesa als regants a canvi de part de la seva aigua mai no ha arribat, cosa que obliga que es renovi trimestralment l'autorització municipal.

Una xarxa de distribució degradada. Tarifes deficitàries

El fet de no gaudir d'una concessió estable força els proveïdors palauencs a acceptar tarifes inferiors a les que garantirien l'equilibri financer de l'activitat. Fins a l'inici de la crisi econòmica, la comunitat d'aigües de Palau se sostenia gràcies als ingressos extraordinaris procedents de les noves escomeses i de

les obres de connexió a noves urbanitzacions i polígons industrials. L'esclat de la bombolla immobiliària ha representat la fi d'aquests ingressos i ha posat en evidència la inviabilitat econòmica de l'activitat si no es vincula el preu del subministrament al cost real del servei. **La irresponsabilitat i manca de planificació continuada de successius governs municipals ha permès que la xarxa s'hagi anat deteriorant**, sense l'impuls de mesures necessàries de manteniment i millora de la infraestructura. Paradoxalment, les estructures de subministrament presenten la mateixa precarietat en aquells barris, com Can Bosc i Can Pagà, on SOREA gestiona el servei, tot i la notable diferència entre el que paguen per l'aigua aquests veïnats amb el que paguen els del nucli central del poble.

El POUM i el Pla director de l'aigua

El 2009, en paral·lel al POUM, es va dissenyar i aprovar el Pla director d'abastament d'aigua. **El Pla director respon a l'obligació de planificar fonts de proveïment adequades al creixement urbanístic previst.** La principal de les fonts previstes era la dessaladora de Blanes -complex d'Aigües Ter Llobregat (ATLL)- que no ha entrat en funcionament per l'elevat cost de la potabilització i distribució de l'aigua fins a les llars. La construcció d'un dipòsit als Bruguers, en terrenys expropiats on els regants volien fer-hi una bassa per garantir l'aigua de reg, és una de les actuacions que s'estan realitzant per emmagatzemar l'aigua transvasada per ATLL. Malauradament, **el Pla director de l'aigua no contempla l'aigua de reg**, element clau per a la sobirania alimentària i per al manteniment i configuració del paisatge al Baix Montseny. El Pla director de l'aigua fa una previsió desmesurada de creixement demogràfic que sortosament no s'està acomplint, i a això cal afegir que els darrers anys hem aconseguit reduir el consum mitjà per habitant.

A Palau, l'aigua és Vida

Palautordera, per tant, té prou aigua per abastir-se si es racionalitzen els recursos i les instal·lacions. Un dels mecanismes bàsics per garantir el subministrament tot l'any passa per embassar aigua durant els mesos de més pluja, en què sovintegen les torderades. L'aigua que bevem prové bàsicament de la conca i aqüífers o pous de la Tordera i, per tant, gaudeix d'una gran qualitat. Per aquest motiu, **si l'Ajuntament expropia i entrega les captacions a una empresa forània, correm el risc que l'aigua sigui transvasada** a la planta de tractament que té ATLL a Cardedeu i que sigui mesclada amb la que prové del Pasteral, amb l'objectiu empresarial de millorar la qualitat de l'aigua de l'àrea de Barcelona, però amb la lamentable conseqüència d'encariment i empitjorament de la qualitat a casa nostra. És imprescindible reconèixer la importància del regadiu per a l'ecosistema, tant per als conreus que ens caracteritzen com per a les espècies d'ocells i amfibis que s'hi vinculen. **És gràcies als sistemes de reg que s'ha configurat la nostra flora i fauna, el nostre paisatge, i és el nostre deure preservar-lo per a la supervivència i gaudi de les generacions futures.**

Acciona, Agbar (SOREA), donacions i porta giratòria

El 29 de novembre de l'any passat **es va aprovar, a proposta del Govern de Palau, un conveni que compromet l'Ajuntament a pagar a ATLL 358.229,51 €** perquè reprenqui les obres del dipòsit en els terrenys expropiats als regants als Bruguers. **Des de la CUP ens hi vam oposar radicalment perquè estem en contra que es pagui amb diner públic un dipòsit que beneficiarà econòmicament la multinacional que es quedi amb ATLL** (Acciona o Agbar-SOREA). Totes dues corporacions empresarials han fet donatius suculents a fundacions de la majoria de partits polítics. Per si això no fos prou, cal tenir en

compte que és una pràctica habitual que els alts càrrecs públics es recol·loquin després de passar per l'administració en les grans corporacions estratègiques. Val la pena recordar com l'actual president executiu d'Agbar, Àngel Simon, havia estat el gerent de l'Entitat Metropolitana pel PSC fins al 1995; qui va ser conseller de Medi Ambient per ICV en l'etapa del tripartit, Francesc Baltasar, presta a l'empresa serveis de consultoria, mentre que Imma Mayol treballa per a la subministradora d'aigua a les Illes. CiU tampoc no hi falta: l'exsecretari de Comunicació i Estratègia de CDC, David Madí, és conseller d'una auditoria col·laboradora d'Agbar.

El servei a Can Pagà, Can Bosc, el Temple i el Virgili

A Palautordera tenim tres gestors de l'aigua: la Comunitat de Regants, que té la concessió de l'aigua de reg, la Comunitat d'Aigües i Sorea, filial del grup multinacional Agbar. La Comunitat d'Aigües gestiona l'aigua del nucli de Palau, Can Barceló, Can Portell, Can Sala, La Serra i els polígons industrials; i SOREA, Can Bosc i Can Pagà; així com, des de la xarxa de Sant Celoni, El Temple, El Virgili, Moixerigues i Pont Trençat. La gestió de Can Pagà fou intervinguda per l'Ajuntament el 2008 per raons de salubritat i pel risc de suspensió del servei a causa d'impagament de l'empresa gestora a les proveïdores. En el moment de la intervenció, el servei era prestat per Can Pagà S.L., empresa administrada per Julián de Fabián López, actual regidor en representació del grup Ciutadans en Blanc (CenB) a l'Ajuntament de Palau. El deute que reclamen SOREA i Comunitat d'Aigües S.L. a Can Pagà S.L., segons edicte del 2009, és de 26.216,81 € i de 28.611,02 € respectivament (segons escrit de la Comunitat d'Aigües S.L. del setembre d'enguany, la xifra augmenta fins a 41.536 €).

Regants, la feblesa d'una comunitat dividida

Un dels principals problemes dels regants de Palau ha estat la seva desunió. Les tensions internes, fruit de diverses maneres d'enfocar la gestió de la prestació i d'afrontar els comptes, reforçades pels efectes de desavinences ancestrals i per un model poc clar i molt discutit de presa de decisions, han fet més que vulnerables els proveïdors palauencs. L'Ajuntament ha desatès el conflicte, mantenint-se distant en comptes d'exercir de mediador entre les parts enfrontades per tal de preservar l'aigua, un dels valors tangibles del nostre poble, debilitant encara més la Comunitat de Regants. En cap cas és justificable que el consistori s'hagi mantingut al marge i hagi donat l'esquena a un problema que afecta el nostre patrimoni. Quins poden ser els motius que han conduït els successius governs a desatendre una problemàtica que afecta tota la població?

Intervenció, rescat o expropiació, el paper del Govern

Totes tres mesures impliquen riscos d'externalització i de concessió del servei a alguna multinacional del sector. El principal dels riscos és que l'Ajuntament no estigui disposat a fer-se responsable del servei de forma permanent i es limiti a una gestió temporal amb l'objectiu de sanejar la xarxa amb diner públic, per cedir, un cop feta la inversió de sanejament, la gestió a un operador privat. La disposició d'aquest govern municipal a entregar diner públic a operadors privats ja s'ha posat de manifest en l'aportació per a la construcció del dipòsit dels Bruguers. En cas d'intervenció, partint de l'experiència de Can Pagà, podem afirmar que el risc encara és major. Per aquest motiu, cal que estiguem alerta i que cerquem mecanismes que protegeixin que la propietat de l'aigua i el servei a les llars, indústries i regants es quedi a Palau. En cas de rescat de l'activitat, pensem que l'Ajuntament hauria d'adquirir en compensació una part de la companyia en funció de l'import del rescat.

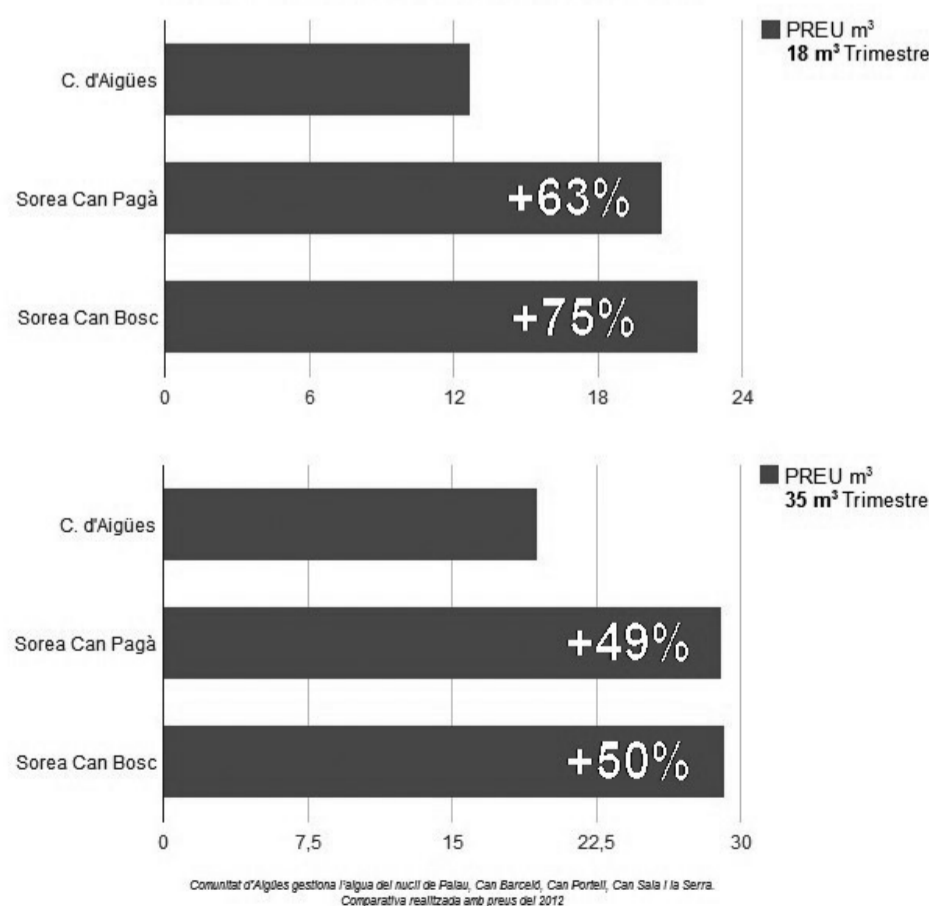
La nostra proposta: l'aigua clara

Seria necessària la redacció d'un nou Pla director partint del paradigma de la nova cultura de l'aigua, que entén l'aigua com un bé escàs, que cal compartir i conservar ja que és imprescindible per a la Vida, que ha d'estar al marge de

les polítiques del mercat i que, per tant, ha de ser de propietat i de gestió pública o comunal. La redacció del nou Pla hauria de comptar amb la participació de tots els agents relacionats amb l'aigua: proveïdors, consumidors i usuaris, regants, entitats interessades i els grups municipals. Pensem que cal impulsar la integració, interconnexió i unificació de xarxes a tot Palau, sota l'administració d'un operador públic i únic. L'objectiu fonamental de l'operador públic, en una fase inicial, hauria de ser el sanejament de la xarxa: reparar fuites, solucionar problemes de pressió, substituir les canonades de fibrociment... Per reinvertir, en una segona fase, la major part dels beneficis en polítiques socials i ambientals relacionades amb el cicle de l'aigua. Pensem que és possible blindar el vincle de Palau amb l'aigua a través d'una empresa pública amb l'Ajuntament com a soci majoritari, coparticipada per la Comunitat de Regants i la Comunitat d'Aigües, a través d'un contracte que contingui una clàusula que no permeti a cap dels participants disposar de la seva part (vendre, arrendar, hipotecar, cedir...) sense el consentiment de les altres. La cooperació entre les parts seria la màxima garantia d'un servei proper i de qualitat. Una empresa pública oberta a la transparència i a la participació de les persones consumidores i usuàries, perquè només una participació democràtica oberta i transparent és la garantia d'un servei quilòmetre zero, de qualitat i a un preu pactat.

Comparativa preus de l'aigua a Palautordera

CONTRAPORTADA

JOAN SERRA; SEGUIREM BALLANT

Una de les icones de Sant Esteve és el ball de gitanes i, a l'ombra, allà on s'hostatgen els bons (de veritat) hi havia en Joan Serra, que malauradament ens va deixar el juliol passat. De la seva mà, aquest ball tradicional i popular es va enganxar a la modernitat; el va recuperar i actualitzar, no només a Sant Esteve, sinó també a d'altres poblacions del Vallès Oriental com Sant Celoni o la Garriga. El desacomplexament, l'energia i la vitalitat d'en Joan Serra van permetre reformular una dansa tradicional i convertir-la en una expressió cultural que ha impregnat tot el veïnat santestevenc. 34 anys durant els quals en Joan Serra va comandar el ball de gitanes com a mestre de cerimònia, però, també, com a mestre savi i perspicaç, perquè no només ens va ensenyar a ballar i a moure el cos, sinó a gaudir d'una festa popular que s'ha convertit en un referent a la comarca i, el més significatiu, una festa que és de tots sense excepcions. Fins i tot d'aquells que el sentit del ritme no tenen ni remota idea de què és. Per això és popular i valuós el ball de gitanes de Sant Esteve.

Tot va començar amb una humil cercavila; després quatre passes i unes ballades humils i sense pretensions; i, a poc a poc, el ball de gitanes es va popularitzar fins al punt que avui són pocs els veïns de Sant Esteve que, directament o indirectament, no estan vinculats amb el ball de gitanes. Cada any la plaça Major de Sant Esteve queda més i més petita. Per a la gent que va tenir la sort d'haver-lo conegut, en Joan Serra era més que un amic; una persona implicada políticament i culturalment al poble, l'empremta del qual i la manera de ser són ines-

borrables. L'optimisme i l'alegria que transmetia el van convertir en un professor apreciat i estimat per centenars de docents del país, als quals va transmetre la manera i l'estratègia per introduir a milers de nens i joves una forma natural i lúdica de viure i escoltar la dansa. Una manifestació cultural, encara avui relegada i oblidada, que en Joan Serra va ballar per treure de l'ostracisme social a través de conjuminar la tradició amb la modernitat. La màxima expressió d'aquesta reformulació de la tradició a partir del context actual queda sintetitzada en la companyia de dansa *Factoria Mascaró*, de la qual era codirector juntament amb Quim Serra.

Allò que entusiasmava en Joan Serra era transmetre els seus coneixements a qui estigués disposat a fer-se'ls seus

Joan Serra va néixer a Rubí, on va fer les primeres passes en el món de la dansa a l'Esbart Dansaire d'aquesta població. A l'àmbit acadèmic, va ocupar el càrrec de director del graduat de dansa per a mestres de primària de la Universitat Autònoma de Barcelona i va exercir de professor de la desapareguda Aula de Dansa Tradicional de la Generalitat de Catalunya. Autor del llibre *La dansa catalana a l'ensenyament de primària* i membre del Consell de Cultura Popular i Tradicional del Departament de Cultura. Els reconeixements públics també van abundar: Premi Nacional de Cultura Popular de la Generalitat (1991); Premi d'Ensenyament (1999); Premi Ramon Llull d'experiències en el camp edu-

catiu, i Mèrit a la Dansa Tradicional Catalana (2005). Així mateix, va treballar com a assessor de dansa catalana de l'espectacle *Identidades*, de Salvador Távora, de La Cuadra de Sevilla, i va coordinar el projecte MUS-E de Yehui Menuhin. Però també destaca la tasca de Joan Serra al capdavant de l'escola d'estiu de dansa Dansàneu, a Esterrí d'Àneu, promoguda pel Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Durant més de vint anys, Joan Serra en va assumir la direcció artística, procurant des del primer moment transmetre un coneixement honest i rigorós, però al mateix temps, propiciar un context obert i plural, de la Dansa Catalana.

Amb tot, però, i més enllà del món oficial (massa sovint de cartró pedra), allò que entusiasmava en Joan Serra era transmetre els seus coneixements a qui estigués disposat a fer-se'ls seus, perquè era un home entregat al llenguatge de la dansa tradicional; un explorador infatigable de les relacions entre la gestualitat quotidiana i la festiva; capaç de posar al dia la dansa catalana i de demostrar que la dansa popular i tradicional pot ser actual i moderna; degà de l'aproximació de la dansa tradicional als nens i a nous públics.

I aquesta és una victòria invencible; seguirem ballant, perquè als més petits que comencen els arribi la teva manera de ser i ballar, i sabran que hem tingut un mestre de mestres que ens ha encomanat el gust per la dansa. Seguirem ballant!